

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112236362
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112236362.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: G.. U. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XX/A, F., zastúpený PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r. o., so sídlom Masarykova 13, Prešov, IČO: 36 492 086 proti žalovanému: Groupama Garancia poisťovňa, a. s. , so sídlom Október 6. u. 20, 1051 Budapešť, Maďarsko, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom Groupama Garancia poisťovňa, a s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Miletičova 21, 821 05 Bratislava, IČO: 47 236 060, v konaní o zaplatenie 1 617,47 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 20. 01. 2014, č. k. 7C/178/2012-111 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 95,29 Eur na účet právneho zástupcu PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r. o., Prešov, vedený v peňažnom ústave VÚB, a. s., číslo účtu (IBAN): X X. (W.) KÓD: R., VS XXXXXX do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 617,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 617,47 Eur od 30. 06. 2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania 247 Eur a trovy právneho zastúpenia 569,66 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § § 788 ods. 1 - 4, § 790, § 791 ods. 1 - 2, § 795 ods. 1, § 796 ods. 1 - 2, § 797 ods. 1 - 3, § 798, § 799 ods. 1 - 2, § 806, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 - 3 a § 517 ods. 1 - 2 Občianskeho zákonníka. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla Y. Y ev. číslo: F.. Dňa 28. 12. 2011 žalobca ako poistník uzavrel s právnym predchodcom žalovaného poistnú zmluvu - havarijné poistenie motorového vozidla č. XXXXXXXXXXXX pre prípad poškodenia alebo zničenia motorového vozidla so začiatkom poistenia odo dňa 29. 12. 2011. Súčasťou poistnej zmluvy boli aj všeobecné poistné podmienky pre poistenie motorových vozidiel. Dňa 09. 02. 2012 došlo k poistnej udalosti pri lyžiarskom stredisku Drienica, kedy došlo k posunutiu motorového vozidla zadnou časťou do blízkeho stromu, čím na vozidle vznikla žalobcovi škody. Ohliadka vozidla bola vykonaná po vzájomnej dohode dňa 21. 02. 2012, zároveň osoba vykonávajúca ohliadku odporučila opravu vozidla. Listom žalovaného zo dňa 13. 02. 2012 bol žalobca požiadaný o doloženie faktúry za opravu motorového vozidla. Spoločnosť PO CAR, Prešov, s. r. o., za vykonanú opravu

motorového vozidla vystavila žalobcovi faktúru č. C na celkovú sumu 1 617,47 Eur a žalobca v konaní doložil súdu doklad (č. I. 21 spisu), z ktorého vyplynulo, že dňa 29. 06. 2012 uvedenú faktúru na sumu 1 617,47 Eur zaplatil. Obrana žalovaného v konaní spočívala v tom, že nemá byť zaviazaný na poskytnutie plnenia žalobcovi z dôvodu existencie výluky z poistenia podľa čl. VIII. Všeobecných poistných podmienok. Tvrdil, že popis skutkového deja žalobcom nie je možné z technického hľadiska vo všeobecnosti považovať za prijateľný a že k posunutiu motorového vozidla došlo v dôsledku nesprávnej obsluhy motorového vozidla žalobcom, preto sa na daný prípad vzťahuje výluka z poistenia. Naopak žalobca tvrdil, že pri odstavení vozidla urobil všetky opatrenia potrebné na to, aby sa vozidlo nepohlo a aby nemohlo ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, t. j. vozidlo zabezpečil aktivovaním parkovacej brzdy a zaradením rýchlosti. Zo záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 11. 11. 2013 vyplýva, že je možné z technického hľadiska usúdiť, že vozidlo stojace na miernom svahu, ktoré by malo aktivovanú ručnú brzdú a zaradený rýchlostný stupeň, sa vplyvom poveternostných podmienok v kombinácii s povahou parkoviska mohlo pohnúť vzad. Sklon parkovacieho miesta, kde bolo motorové vozidlo odstavené, bol zistený ako 12 %, znalcom bol vykonaný výpočet sily vetra, ktorá ako prídavná sila mohla pôsobiť na stojace vozidlo na svahu, pričom na zaparkované vozidlo do kopca pôsobila sila minimálne 1 630 N až 2 040 N, ktorá mala snahu vozidlo posúvať dole kopcom. Znalec uzavrel, že každé prekročenie veľkosti tejto hodnoty sily mohlo spôsobiť pohyb vozidla smerom vzad. Za predpokladu, ak v danom mieste zafúkal vietor o rýchlosti napr. 20 - 40 km/hod. zložka sily pôsobiaca na vozidlo by sa mohla zvýšiť o hodnotu (10,85 N - 15,15 N, resp. 43,04 N - 52,60 N), čo by spôsobilo uvedenie vozidla do pohybu smerom dole kopcom. Súd uzavrel, že záver znalca G.. P. Q. bol v konaní jednoznačný v prospech žalobcu. Súd mal za to, že k poistnej udalosti došlo tak, ako ju popísal žalobca, ktorá bola zároveň preukázaná aj znaleckým dokazovaním, pričom poistná udalosť nastala bez zavinenia tretej osoby (vozidlo na mieste, kde ho žalobca zaparkoval, sa na kopci pohlo a narazilo zadnou časťou do blízkeho stromu), čím boli splnené podmienky na plnenie žalovaného vyplývajúce mu z uzatvorenej poistnej zmluvy. Z toho dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 617,47 Eur. Zároveň tým, že sa žalovaný dostal do omeškania s peňažným plnením, súd ho zaviazal postupom podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zaplatiť žalobcovi zákonný úrok z omeškania deň nasledujúci po zaplatení dlžnej sumy žalobcom spoločnosti PO CAR Prešov, s. r. o., t. j. odo dňa 30. 06. 2012.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že okolnosti vzniku predmetu poistnej udalosti neboli preukázané ani v zmysle znaleckého posudku. Žalobca v konaní nepreukázal svoje tvrdenia v zmysle ust. § 120 O. s. p., žeby skutočne v rozhodnom čase zaistil vozidlo proti samovoľnému pohybu tak, ako to tvrdil. Úlohou súdu v danej veci bolo nielen zistiť hypotetické podmienky vzniku škodovej udalosti v zmysle nepodložených tvrdení žalobcu, ale úlohou súdu bolo zistiť, či skutočne boli v čase škodovej udalosti v zmysle tvrdení žalobcu splnené hypotetické poveternostné podmienky uvedené v znaleckom posudku (napr. hydrometeorologickým posudkom SHMÚ v rozhodnom čase). K takémuto postupu súdom nedošlo, čím nebolo vykonané dostatočné dokazovanie. Uvedeným spôsobom bola porušená rovnosť účastníkov konania, súd uveril len dôkazmi nepodloženým tvrdeniam žalobcu, čím súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci. Podľa názoru odvolateľa vznik škody a rozsah poškodenia vozidla sú z technického hľadiska v rozpore s deklarovávaným priebehom nehodového deja, ktorý uviedol žalobca. Preto je dôvodné predpokladať, že v danom prípade ku vzniku škodovej udalosti došlo v dôsledku nesprávnej obsluhy motorového vozidla žalobcom (nezabezpečenie motorového vozidla proti samovoľnému pohybu) a nie vplyvom nepodložených tvrdení, ktoré uvádza žalobca (údajné meniace sa poveternostné podmienky v čase deklarovanej škodovej udalosti v kombinácii s meniacou sa povahou povrchu na parkovisku, na ktorom malo byť riadne zaistené motorové vozidlo odstavené). Z uvedených skutočností vyplýva, že povinnosť žalovaného poskytnúť poistné plnenie nevznikla, lebo žalobcom jednostranné a účelové tvrdenia neboli v konaní preukázané. Žalobca taktiež nepreukázal svoje tvrdenie uvedené v návrhu, že ku vzniku škodovej udalosti skutočne došlo náhodnou nezavinenou udalosťou. Odvolateľ namietal i rozpor výroku napadnutého rozsudku v časti priznaného úroku z omeškania. Súd určil prvý deň omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, pričom vôbec neprihliadol na lehoty v zmysle ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka (lehota na plnenie je zákonom stanovená na jeden kalendárny mesiac + 15 dní odo dňa uplatnenia nároku poistného). Splatnosť poistného plnenia voči poistenému nezávisí odo dňa splatnosti faktúry za opravu poistenej veci, ale od uplynutia lehoty v zmysle ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje špeciálnu úpravu, okrem iného podmienok

splatnosti poistného plnenia poisťovne. Podľa názoru odvolateľa výrok o trovách právneho zastúpenia je nevykonateľný. Vo výroku nie je uvedený oprávnený právny zástupca žalobcu. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať žalovanému trovy konania.

Žalobca k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalovaný ako podnikateľ v poisťovacích službách si musí uvedomiť, že zmyslom a cieľom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je pokryť z poistenia náhradu ujmy v najširšom význame slova. Riziko vzniku škôd pri prevádzke dopravných prostriedkov je veľmi vysoké a nemá žiadnu logiku obmedzovať poistné plnenie a prenášať ho na plecia osôb, ktoré práve za účelom nepredvídateľných situácií sa nechali, resp. sa museli povinne zmluvne poistiť. Zdôraznil, že do dnešného dňa ako spotrebiteľ a účastník súdneho konania nemá od žalovaného žiadnu informáciu o údajnom vykonaní kontroly, či šetrenia predmetnej poistnej udalosti a podobný dokument sa nenachádza ani v súdnom spise. Poukázal, že zo samotného návrhu na začatie konania je zrejmý postup, resp. nečinnosť poisťovne - žalovaného. Zjavná nedobromyseľnosť jeho konania je zrejmá i zo skutočností, že dokument, ktorý by mal preukázať kontrolu či šetrenie predmetnej škodovej udalosti nedoložil žalovaný nielen žalobcovi ako spotrebiteľovi jeho poistnej služby, ale ani konajúcemu súdu, a to aj napriek tomu, že na kontrolu a šetrenie predmetnej škodovej udalosti v odvolaní poukazuje. Z obsahu podaní žalovaného vyplýva jeho nezájum o plnenie poistnej udalosti a naopak zjavná usilovnosť a snaha o generovanie ziskov na základe prijatia poistného plnenia od klientov bez záujmu poctivo riešiť zmluvný záväzok - poistnú udalosť.

Odvolací súd prejednal vec v medziach a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal náležité dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu (§ 120 ods. 1, 4 O. s. p.) a následným zhodnotením výsledkov dokazovania v súlade s ust. § 132 O. s. p. dospel k správnym skutkovým záverom, na základe ktorých vyvodil aj správne právne závery. Na vec aplikoval i zodpovedajúce ust. § 788 ods. 1 - 4, § 790, § 795 ods. 1, § 797 ods. 1 - 3, § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s čl. II, čl. VIII ods. 1 písm. b) a čl. XX Všeobecných poistných podmienok, ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k vyhovneniu žaloby na zaplatenie poistného plnenia aj náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodnil, pričom sa dôsledne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi a dôkaznými návrhy sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania.

V prejednávanej veci žalovaný v podanom odvolaní len zopakoval svoje námietky prednesené už pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal a v dostatočne primeranom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozsudku, a preto rozsudok možno považovať v tomto ohľade za presvedčivý.

So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvého

stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ten ustálený súdom prvého stupňa, z ktorého potom vychádzalo aj jeho právne posúdenie veci.

V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, žeby konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu je v sporovom konaní odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c) O. s. p. len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkmi navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať spornú právne významnú skutočnosť, avšak iba skutočnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatnil tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa ich nezisťoval najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v zmysle ustálenej súdnej praxe pri tomto odvolacom dôvode podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p. musí ísť o skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu, a teda týka sa tých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci a na základe ktorých súd prvého stupňa posúdil vec po právnej stránke. Skutkové zistenie je nesprávne v tom, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že súd prvého stupňa vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov, či z obsahu spisu nevyplývali, a ani nijak nevyšli v priebehu konania najavo, alebo neprihliadol na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli inak počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov, a teda keď v hodnotení dôkazov alebo skutočností, ktoré vyšli najavo v konaní, či vyplývali z prednesov účastníkov, z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, vierohodnosti, sa vyskytuje logický rozpor.

V konaní nebola sporná skutočnosť, že predmetom poisťnej zmluvy pre havarijné poisťné plnenie č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „poisťná zmluva“) uzavretej medzi žalobcom ako poisťným a žalovaným ako poisťovňou bolo motorové vozidlo Y. Y ev. č. : F. (ďalej len „predmetné motorové vozidlo“). K poisťnej udalosti došlo dňa 09. 02. 2012, kedy žalobca odstavil predmetné motorové vozidlo na parkovisku mimo cesty v rekreačnej oblasti Drienica tak, že ho zaistil proti pohybu aktivovaním ručnej brzdy a zaradením rýchlosti a toto opustil. Po návrate na miesto odparkovania žalobca zistil, že vozidlo sa nenachádza na pôvodnom mieste, ale pravou zadnou časťou sa opiera o stromový porast vedľa parkoviska vpravo, čím došlo k poškodeniu predmetného motorového vozidla v pravej zadnej časti vozidla. Titulom plnenia z poisťnej zmluvy pre havarijné poistenie motorových vozidiel sa žalobca v dôsledku opísanej poisťnej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu jeho vozidla, domáhal vo vzťahu k žalovanému zaplata sumy 1 617,47 Eur s prísl. .

Žalovaný v odvolaní namietal, že v danom prípade došlo ku vzniku škodovej udalosti v dôsledku nesprávnej obsluhy motorového vozidla žalobcu (nezabezpečenie motorového vozidla proti

samovoľnému pohybu) a nie vplyvom nepodložených tvrdení žalobcu (údajne meniace sa poveternostné podmienky v čase deklarovanej škodovej udalosti v kombinácii s meniacou sa povahou povrchu na parkovisku, na ktorom malo byť predmetné motorové vozidlo riadne zaistené a odstavené). Práve k týmto tvrdeniam žalovaného bol v konaní vypracovaný znalecký posudok znalcom G.. P. Q., ktorý na základe vykonaných výpočtov z technického hľadiska usúdil, že vozidlo stojace na „miernom svahu“, ktoré malo aktivovanú ručnú brzdu a zaradený rýchlostný stupeň sa vplyvom poveternostných podmienok v kombinácii s povahou parkoviska mohlo pohnúť vzad. Sklon parkovacieho miesta bol zistený ako 12 %, bol vykonaný výpočet sily vetra, ktorá ako prídavná sila mohla pôsobiť na stojace vozidlo na svahu, na ktoré už pôsobila zložka sily $G \cdot \sin \alpha$, ktorá sa vplyvom vetra zväčšila. Na zaparkované vozidlo do kopca pôsobila sila minimálne 1 630 N - 2 040 N, ktorá mala snahu vozidlo posúvať dole kopcom. Každé prekročenie veľkosti tejto hodnoty sily mohlo spôsobiť pohyb vozidla smerom vzad. To znamená, že už aj sila napr. 1 631 N, resp. 2 041 N mohla spôsobiť posun vozidla vzad na danom povrchu. Znalec zároveň uviedol, že v danom prípade je možné uvažovať z technického hľadiska aj s takou skutočnosťou, že na vozidle, jeho prevádzkovaním (čo je úplne bežný jav) došlo pred odstavením k zohriatiu pneumatík (zvýšenie teploty pneumatík), ktoré pri odstavení na parkovisku mali výrazne iné vlastnosti týkajúce sa priľnavosti k podkladu (k terénu). Tým, že časom sa ich teplota znížila, súdržnosť pneumatiky s podložkou sa zhoršila (zmenšil sa trecí súčiniteľ súdržnosti), pričom zložka sily $G \cdot \sin \alpha$ stále pôsobila na vozidlo postavené do kopca, podobne to mohlo byť aj s podkladom, kde vozidlo stalo, čo mohlo spôsobiť uvedenie vozidla stojaceho na „kopci“ do pohybu vzad. Ak v danom mieste zafúkal vietor o rýchlosti napr. 20 - 40 km/hod. zložka sily pôsobiaca na vozidlo $G \cdot \sin \alpha$ by sa mohla zvýšiť o hodnotu (10,85 N - 15,15 N), resp. (43,40 N - 52,60 N) čo by spôsobilo uvedenie vozidla do pohybu smerom dole kopcom.

Žalovaný v odvolaní tvrdí, že úlohou súdu v danej veci bolo nielen zistiť hypotetické podmienky vzniku škodovej udalosti, ale úlohou súdu bolo zistiť, či skutočne boli v čase škodovej udalosti v zmysle tvrdení žalobcu splnené hypotetické poveternostné podmienky uvedené v znaleckom posudku. K uvedeným odvolacím námietkam odvolací súd poznamenáva, že zo strany žalovaného, napriek poučeniu v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., nebol označený, ani predložený do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končilo dokazovanie návrh na vykonanie dokazovania aké boli poveternostné podmienky v čase škodovej udalosti na danom mieste. Pre úplnosť je potrebné uviesť, odhladiac od vyššie uvedeného, že k poistnej udalosti došlo dňa 09. 02. 2012, kedy zimné obdobie na Slovensku vrcholí. Ani z tvrdení žalovaného v konaní pred súdom prvého stupňa, ani z odvolania žalovaného nie je zrejmé, z akých úvah a na základe skutočností mal žalovaný dospieť k záveru, že vznik škody a rozsah poškodenia majú byť z technického hľadiska v rozpore s priebehom nehodového deja. Bolo preto povinnosťou žalovaného takéto tvrdenia pred súdom preukázať, pričom práve na návrh žalovaného bol v konaní ustanovený znalec G.. P. Q. a žalovaný podaním zo dňa 22. 04. 2013 súdu oznámil otázky pre znalca (č. I. 61 spisu), ktoré by následne súd uložil znalcovi (č. I. 64 spisu), prospech žalobcu. Naopak žalovaný v konaní nepreukázal, žeby jeho tvrdenie o výluke z poistenia malo mať nejaký racionálny základ. Vykonané dokazovanie a znalecké dokazovanie preukázalo dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku, t.j. plnenia z poistnej zmluvy pre havarijné poistenie motorových vozidiel, ktorého sa žalobca domáhal v dôsledku ním opísanej poistnej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu jeho motorového vozidla.

K ďalším odvolacím námietkam odvolací súd poznamenáva, že v občianskom súdnom konaní súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné (§ 153 ods. 1 O. s. p.). Účastníci konania sú povinní prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O. s. p.. Podľa ust. § 120 ods. 1, 4 O. s. p. sú účastníci konania povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom na základe poučenia súdu sú povinní všetky dôkazy a skutočnosti predložiť a označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr sa zásadne, teda bez splnenia podmienok podľa ust. § 205a ods. 1 O. s. p. v odvolacom konaní neprihliada.

Pri označení dôkazov, ktorých sa účastník konania dovoľáva, ide o druhú procesnú povinnosť uloženú mu príslušnými ustanoveniami O. s. p. (okrem povinnosti tvrdenia), a to o tzv. dôkaznú povinnosť, keď účastník musí označiť a predložiť dôkazy tak, aby z nich jeho skutkové tvrdenia logickým spôsobom vyplývali, pričom najmä v sporových konaniach je požiadavka na logickú bezrozpornosť vyššia ako v konaniach nesporných; a napriek tomu, že povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť sú procesnými

povinnosťami, ich splnenie nemôže súd vynucovať, ani sankcionovať a jedinou sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia dôkaznej povinnosti je spravidla neunesenie tzv. bremena tvrdenia a dôkazného bremena.

Neobstojí ani odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa priznaného úroku z omeškania. Z ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý správne citoval v napadnutom rozsudku aj súd prvého stupňa je upravená splatnosť poisťného plnenia. Plnenie poisťovne je splatné do 15 dní po skončení vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu, v akom je poisťiteľ povinný plniť. Splatnosť splnenia sa teda týka len rozsahu plnenia poisťiteľa, keď už právny základ práva na poisťné plnenie je daný. Zákon teda ukladá poisťiteľovi, aby s vyšetrením potrebným na zistenie rozsahu jeho povinnosti plniť začal bez zbytočného odkladu, t. j. bez neodôvodnených prieťahov a v rozsahu potrebnom pre riadne zistenie dôvodu a výšky plnenia.

Ako vyplýva z obsahu spisu poistený žalobca poskytol bez zbytočného odkladu poisťiteľovi súčinnosť pri zisťovaní vzniku a rozsahu následkov poisťnej udalosti. Poistený žalobca bez zbytočného odkladu dňa 13. 02. 2012 oznámil poisťiteľovi, že nastala poisťná udalosť, dal pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložil potrebné doklady, ktoré si od neho poisťovňa vyžiadala (viď č. I. 17 spisu). Po vykonaní opravy predmetného motorového vozidla, ku ktorému k poškodeniu došlo následkom poisťnej udalosti, žalobca obdržal od autoservisu PO CAR, s. r. o., Prešov faktúru na zaplatenie sumy 1 617,47 Eur a podľa pokynov žalovaného žalobca mu faktúru vystavenú dňa 02. 04. 2012 (č. I. 19 spisu) obratom predložil za účelom likvidácie škodovej udalosti. O skutočnosti, že žalovaný z poisťnej zmluvy neplnil, a teda neuhradil faktúru autoservisu, sa žalobca dozvedel až, keď mu spoločnosť PO CAR s. r. o., Prešov doručila upomienku č. 1 zo dňa 22. 06. 2012, ktorou vyzvala žalobcu na úhradu sumy 1 617,47 Eur za opravu predmetného motorového vozidla. Z tohto dôvodu žalobcu predmetnú faktúru uhradil až dňa 29. 06. 2012 (č. I. 21 spisu).

Vychádzajúc z obsahu spisu, žalovaný už listom s dátumom 24. 02. 2012 oznámil žalobcovi, že jeho povinnosť poskytnúť mu poisťné plnenie nevznikla, lebo sa jedná o tzv. výluku z poistenia v zmysle čl. VIII bod 1 psím. b) Všeobecných poisťných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel, t. j. nesprávna obsluha vozidla (č. I. 24 spisu). Z uvedeného je zrejmé, že oznámeniu žalovaného zo dňa 24. 02. 2012 predchádzalo skončenie vyšetrenia. Splatnosť plnenia teda nastala pred 30. 06. 2012 a keďže žalobca žiadal priznať zákonný úrok z omeškania z istiny 1 617,47 Eur až dňom nasledujúcim po zaplatení dlžnej sumy spoločnosti PO CAR Prešov, s. r. o., t. j. odo dňa 30. 06. 2012, správne postupoval súd prvého stupňa, ak priznal žalobcovi žiadaný úrok z omeškania až od žiadaného dňa, hoci splatnosť plnenia nastala oveľa skôr.

Po právnom zhodnotení tých rozhodujúcich skutkových zistení, ktoré boli preukázané výsledkami dokazovania vykonanými pred súdom prvého stupňa dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný nedôvodne vytýka súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav veci, resp., že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto rozsudok súdu prvého stupňa stotožňujúc sa s vykonaným dokazovaním, zo zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, ako aj s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa majúcej všetky zákonom stanovené náležitosti (§ 157 ods. 2 O. s. p.) ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

Súdom prvého stupňa bolo správne rozhodnuté aj o náhrade trov konania v súlade s ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 97 Eur, z preddavku na trovy znaleckého dokazovania vo výške 150 Eur, spolu 247 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 569,66 Eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pri určovaní odmeny za jeden úkon právnej pomoci odvolací súd podobne ako súd prvého

stupňa vychádzal z hodnoty sporu vo výške 1 617,47 Eur, kde odmena za jeden úkon právnej pomoci predstavuje 71,37 Eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby (§ 10 ods. 1 citovanej vyhlášky - písomné podanie vo veci samej, t. j. vyjadrenie k odvolaniu - 71,37 Eur, režijný paušál 8,04 Eur a 20 % DPH vo výške 15,88 Eur zo základu dane 79,41 Eur). Náhrada trov odvolacieho konania, trov právneho zastúpenia žalobcovi predstavuje 95,29 Eur, ktorá bola prikázaná na účet právneho zástupcu žalobcu (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

K odvolacej námietke žalovaného o nepresnom označení žalovaného v rozsudku odvolací súd poznamenáva, že označenie žalovaného je v súlade s výpisom z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel Po, vložka č.: 219/B. Pre úplnosť poznamenáva, že nebol dôvod, aby zriaďovateľ žalovaného bol označený cudzojazyčne, správne preto postupoval súd prvého stupňa ak označenie zriaďovateľa žalovaného uviedol v súlade so slovenským názvom Groupama Garancia poisťovňa, a. s..

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.